

סיכום למבחן בתנ"ך -

תורה:

בפרק ט"ז לומדים על קורח ועדתו שטענו על משה ואהרן. הטוענים הם קורח(בן דוד משה), 250 נשיאי העדה מבכרי שבט ראובן, דתן ואבירם(קורח בחר אותם בגלל שהם חנו בצורה נוחה לקורח לצרף אותם. הם טוענים שמשה ואהרן לקחו את עצמם למקום גבוה מידי מבחינת קדושה בזמן שכולם קדושים ואותו דבר והם לא מבינים למה הם מתנשאים. מראים לנו את הטענה הזו דווקא עכשיו בגלל שעמ"י נמצא במצב פגיע בגלל שהם חושבים שמשה לא איתם ולכן עכשיו קורח אומר את הטענה הזו כלפיהם. הם מציגים את הטענה שלהם בדרך של צחוק, הם שואלים שאלות מתחכמות כדי לצחוק על משה ועל ההנגה. משה נופל על פניו מתוך צער וייאוש בגלל שהוא לא מבין כמה הוא מתפלל לה' על העם ועדיין זה לא מספיק בשבילם. עושים מבחן מחתות בשביל לבדוק מי הכי נכון שישרת את ה', המבחן אומר שעושים מבחן שבו כל אחד מקורח ועדתו לוקח מחתה ומנסה להקריב בה קטורת, ומי שה' יקבל את הקטורת שלו בו ה' בחר לשרת את ה'. בחרים במבחן הזה בגלל שקטורת היא קורבן שטוב לה' ורק מי שבאמת נכון יכול להקריב אותו ואם מישהו שלא נכון מנסה להקריב את הקטורת הוא מת. משה מנסה לבטל את הטענה שלהם בזה שהוא הולך ופונה לקורח ולבני שבט לוי ומסביר להם שהם קיבלו כבר תפקיד חשוב והוא לא מבין למה הם מבקשים עוד, אין להם על מה להתלונן כשזה התפקיד שהם קיבלו... משה פונה לדתן ואבירם אבל הם לא רוצים לשמוע ולמרות זאת משה פונה אליהם כדי לפתור את המחלוקת שנוצרה בדרך אמיתית וטובה. מה שקורה זה שמתחיל המבחן ומנסים להקריב קטורת, ה' מתגלה כדי להראות לכל העם שה' בחר במשה ואהרן לשרת אותו. העונש לכל הטוענים הוא זה שהאדמה פתחה את פיה ובלעה את קורח, דתן ואבירם. ושאר ה-250 אנשים שהיו איתם נשרפו וכל רכושם גם. ה' מצווה את אלעזר הכהן לקחת את המחנות ולעשות מהם ציפוי למזבח כדי שזה יהיה סמל לבנ"י שלא יחטאו כמו קורח.

יש כמה שאלות לא ברורות שעולות לנו..

- 1- איך אפשר לצפות את המזבח בזה?
 - 2- איך אפשר להגיד שזה קדוש?
- אפשר לענות על השאלות האלה ולהגיד שאפשר לצפות את המזבח בגלל האות לבנ"י וגם כי פעם המחנות היו בשימוש קדוש ואנחנו רוצים שהשימוש ימשיך להיות קדוש. ואפשר לענות על עניין הקדושה בזה שזה קדוש בגלל שמשה ציווה לעשות וזה היה למטרה טובה וגם שהיה מטרה להקריב משהו זה קדוש. עמ"י באים ומתלוננים על משה והם באים בטענה ואומרים שמשה ידע שמבחן המחנות יגרום למות אז איך הם נתנו את זה. מתחילה מגיפה על עמ"י והמגיפה נעצרה בזכות אהרון ומשה שאהרון נכנס לאמצע העם עם מחתה וככה המגיפה תיעצר והוא צריך לעשות את זה מהר כי בנתיים אנשים מתים. המגיפה נעצרת בגלל הקטורת (מבחן המחנות), כדי שהעם יראה שהם לא מתים מהקטורת להפך היא עכשיו נתנה חיים והם מתים מהחטא.

עושים מבחן מטות שאומר שלוקחים מכל בית אב מטה וכותבים על המטה את השם ושמים את כל המטות באוהל מועד ואז נראה למי צומח פרחים ורואים שצמח פרחים ולכן הם לא מתים ועובדים במשכן.

נביא:

לאחר שדוד ביסס את המלכות שלו הוא רוצה לעלות את ארון ה' לירושלים, יש 2 סיבות שבהם דוד ראה בחשיבות לעלות את ארון ה':
כבוד העיר- בשביל שירושלים תהיה רוחנית אז ארון ה' צריך להיות בירושלים.
כבוד הארון- כשמגיעים לירושלים מגיעים לא רק מגיעים לירושלים אלא גם באים לכבד את הארון.
דוד לא הצליח לעלות את הארון כי הוצה מת.
האסון קרה בגלל שהוצה עשה אסון שגם ילדים קטנים יודעים שלא עושים והוא היה צריך לשים את הארון על הכתפיים ולא בעגלה..
וקרה עוד חטא שאומר שהיה חוסר אמונה בה' בגלל שעוזא ישר רץ להחזיק את הארון ולא סמך על ה' שהוא יכול להחזיק את הארון.
דוד מחליט להשאיר את הארון בבית של עובד אדום הגיתי בגלל שהוא מפחד להמשיך את הדרך אחרי מה שקרה עם עוזא.
אחרי 3 חודשים דוד מחליט לעלות שוב את הארון לירושלים כי הוא רואה שארון ה' מביא ברכה לבית עובד אדום הגיתי הוא בעצם מבין שהחטא התכפר ואפשר לעלות את הארון שוב, בתהלוכה הייתה שמחה ודוד רקד וכל 6 צעדים מקריבים הרבה קורבנות..
מיכל הסתכלה מהצד על דוד ורואים שיש הבדל בינה לבין דוד שלמיכל חשוב הצניעות והכבוד שלה ולדוד חשוב הכבוד שמיים בלי מה יחשבו עליו, למיכל היה עונש על ההתבוננות שלה והעונש שלה היה שלא יהיו לה ילדים עד יום מותה.
דוד רוצה לבנות בית חדש לארון ה' כדי לכפר על הטעות שקרתה בפרק הקודם, הרצון של דוד לא נענה בגלל שה' רוצה להגדיל את השם של דוד בזה שהצאצאים של דוד יבנו את בית המקדש וימלכו על ישראל, בפרק מתוארת המילה בית המון פעמים כי ה' רוצה להסביר לנו ולהגיד לנו שחשוב שיהיה לכל דבר בית.
ה' מבטיח לדוד 3 דברים: 1. אחרי מותו, הבן שלו ימלוך.
2. הצאצאים שלו יבנו את בית המקדש.
3. מלכות בית דוד תמשיך לעולמי עולמים.
דוד מתחיל וכובש איזורים באר, הוא מתחיל במלחמות עם פלשתים, מואב, הזדער, אדום.
בכל המלחמות דוד מנצח והם הופכים להיות העבדים שלו.
במלחמה עם מואב מסופר לנו שדוד מכה אותם באופן חריג, ה' נמצא עם דוד בכל דבר שקורה, בטוב וברע ומציל אותו מהקשיים.
בפרק י"א מסופר לנו על בת שבע שהייתה ביתו של אליעם, אשתו של אוריה החיתי והבן שלה הוא שלמה ואפשר ללמוד מיזה שהמלכות תמשיך ממנה.
דוד רוצה לקחת את בת שבע לאישה בגלל שהיא אישה מיוחדת ושלמה יולד ממנה והוא יבנה את בית המקדש והוא רוצה אותו כי הוא יודע שהיא מיועדת לו, נוצרה כאן טעות שדוד לא חיכה לרגע הנכון וישר "קפץ".
אוריה החיתי היה גר עם בני חת ולא היה יכול להיות נישואין עם בת שבע בגלל שהוא לא היה יהודי, וגם הוא היה גר ליד בני חת.
דוד מבקש מאוריה החיתי לרדת לביתו עם אוכל ואוריה מזלזל ומורד במלכות וזה גרם לחטא שאוריה עשה, אוריה מת ונשאלת השאלה האם דוד הוא חטא בזה שאוריה מת והתשובה היא לא בגלל שהוא היה צריך למות כך או כך כי הוא מרד במלכות..

יש כאלה שחושבים שדוד לא חטא בגלל שלפני שיוצאים למלחמה נותנים גט לאישה במקרה והבעל ימות והיא תהיה אישה הגונה וזה מה שאוריה עשה לפני המלחמה ובת שבע לא היתה נשואה כשאוריה מת ולכן דוד לא עשה חטא.

ויש כאלה שחושבים שהמעשה שלו כן חטא בגלל שמתי שעושים גט לפני מלחמה הנשים נשארות הגונות לבעליהם עד שהן יודעות מה עלה בגורל הבעל שלהם ובת שבע לא חיכתה..

עוד דבר שאומרים שנחשב דוד לחטא שדוד הוא מלך והוא אמור להתנהג כמו מלך בטהרה והוא לא אמור לעשות את מה שהוא עשה

יש כאלה שאומרים שהחטא של דוד התכפר ברגע שהוא אמר שהוא עשה טעות והודה בה..